

Publicerad 2012-01-20 15:05 av Max Poisé

Sanningen!

Visste aldrig sanningen, men lät den leva i sin egen lögn,
det var rätt i en värld full av felaktigheter.

Kunde se vägarna som skulle föra oss hem,
men hittade aldrig styrkan. Vi låg där i diket
och njöt av de sekunder vi kunde få.

Tilldelat en evighet,
utnyttjat några sekunder och där föddes
minnen som kunde rädda.

Visste aldrig sanningen,
såg vitogat i dess lögn,
frodade ljuset som konstgjort målade spegelbilder
av vackra ansikten,

Troget för två händer mörkret i sin frånvaro
där ett dunkel av förfluten tid stannar klockan.

Vi vet vad vi har nu,
vi vet vart det kommer sluta när sanningen väcker
de slumrande verkligheter som krossar drömmar.

Därför var det en självklarhet,
att aldrig någonsin
veta,

att aldrig någonsin söka,

sanningen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten